

MNOGO (21) *av*

mного (17), **mnoho** (4); mnogo *OpecŻyw* (12), *ForCnR*, *Mącz*, *HistRzym*, *WerKaz*; mnoho *MurzNT*, *StryjKron*; mnogo : mnoho *LibLeg* (1:2).

Oba o jasne.

Składnia orzeczenia typu: mnogo kogo było, będzie (7), *mного kogo są* (1) *OpecŻyw* (7:1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

1. *Wiele, bardzo dużo; complures, frequentia, pars bona a. multa a. maxima, (per)multi, plerique, quamplures, (magna) vis Cn [kogo, czego]* (19) : iż ijch mnogo przed iednym zgardzony^m vciekaią *OpecŻyw* [57]v, 1, 4, 4v, 70v [2 r.], 73 (10); O milá fortuna ty na^m mnogo dobre^{go} czyniśz *ForCnR* E3v; y wziął od nas mnoho skarbow y pyenedzi gothowich *LibLeg* 10/124; dali żołnierzom dofyć piędździ [*argenteos sufficientes*] (*marg*) mnoho piędździ (-) *MurzNT Matth* 28/12; *HistRzym* 4; *StryjKron* 185; ludzi zacnych/ ktorych ták Grecya/ iáko y *Latium*, mnogo wychowála *WerKaz* 275.

W charakterystycznych połączeniach: mnogo bogactwa, dobrego, lat (2), *ludzi* (2), *skarbow* (2).

Wyrażenie: »wielmi mnogo« (3): *OpecŻyw* 58v; ktori y then wyelmy mnogo skarbow my wzywał *LibLeg* 10/123, 10/123v.

2. *Bardzo; (per)multum, plurimum Cn* (1) : odpulfćzaią fie ie grzechy mnogie/ bo ieśt milowała mnogo [*quoniam dilexit multum Vulg Luc* 7/47; iż wielce vmiłowála *WujNT*]. *OpecŻyw* 46v.

*** *Bez wystarczającego kontekstu* (1) : *Multum adverbium, Bárzo/ wiele/ Mnogo. Mącz* 236b.

Synonimy. 1. wiele; 2. barzo, wielce.

Cf [**MNOGOMOWNY**], [**MNOHOKROĆ**]